

הילד אינו

למרות העונש של שנת מאסר, הצפוי לו אם יוציא דיבה בעליוני, ממשין **מלכיאל גרינוואלד** לשלוח מכתבים לחברי בני מורחיו. בראש העלון הפורומי שלו, כתב גרינוואלד שתי סיסמאות — „אני הולך למען קידוש השם“ ו„אין לי סחר רק מ' הקדוש ברוך הוא“ — וכמהגו מדי פורים שלה משלוחי מנות לאישים שונים בישוב... במנה הראשונה, המיועדת „לישוב ישראל“ איחל גרינוואלד: „כדי להסוך את הברכה מהארץ לבלתיאפשרות: לפיך את לירות מס יציאה, 500 ל"י מס כרטיס ואלף לירות מס דרכון. כמו שאמר המשפך ההונגרי — מה תחיה ופה תמות ותזיע בעד הגנבים של אשכול... מנות אחרות: לראש מש"טרת ירושלים **לוי אברמובי** — חופשה ללא תשלום, לארגון משטרת כושים בלד בריה: לאדם שעשה את עצמו מנחה, **יגאל מוסיונזון**: יותר מזל באהבה מאשר במ' חוות; **לאהור אבריאל**: „התארחות ב' גאנה, כדי שנוכח טוף אחר להיפטר מנו"י... השבוע התלונן אהר מחברי הכנסת בפני שר הוואר הדר' **יוסף בורג**, כי אין עוד קבוע בקבלת מכתבים, מאחר של' פעמים הם מתאחרים ולפעמים מקדימים. השיב שר הוואר, כי הדבר תלוי בסוג המכתב: „זה דומה לעולם הזה ולעולם הבא“ אמר בורג. „כאשר המדובר בעולם הזה, מוטב שזה מגיע מיד; אך כאשר המדובר בעולם הבא, מוטב כי יתאחר... קריאת הביניים המוצלחת ביותר של השבוע בכנסת, נוקטת לזכותו של ח"כ חירות **יוסף שופמן**. בעת הדיון על התקציב דובר גם על דו־שבועון הדיוני. אמר שר האוצר לוי אשכול: „מוטב שעבור 20 פרטים לחודש יכניסו לבתיכם של עוד כ-300 אלף משפחות אות מורמסת בעברית.“ שיסע אותו שופמן: „אות איו" אשכול לא נרתע: „לאלה הצנוקים א' אגיד שמוטב א' מאשר דו! נכניס לבתיכם שיר עברי, אותיות מנקודות וזו מצאה גדולה... לפני שבוע ביקר בלונדון שגריר ישראל בארצות-הברית **אבא אבן**. בהכנסו לביתו של השגריר הישראלי ב' בריטניה **אליהו אילת**, הופתע אבן לראות שם סמל שלו. אילת הסביר כי אשתו, **זהבה אילת**, שהיא ציירת החליטה להתיחל לפסל וכדגם ראשון בתורה באבן... באחת החזרות בהבימה של המחזה חזיונה של סימון מאסאר הביאו במאי ההגה **ישראל בכר** ואשתו השחקנית **פנינה פרח** את ילדם לתורה. לפתע התברר כי הילד איננו. החזרה הופסקה וכל השחקנים יצאו לחפש את הילד. רק אחרי כחצי שעה נמצא הילד מסתורי מאחורי הקלעים.

החטא ועונשו

חובבות זמרה אינה משתלמת. למסקנה זו הגיעה השבוע **מניח הלוי**, אשתו של המחזאי **יהושע אבי רב החובל הלוי**, בעת שבילתה ערב פורומי עליו במועדון התיאטרון. מניה יודעה כמעריצת זמרה. במ'

כדורגלני פורים: פגל, הוז וקלצ'קין הביטה קראה: „פאולו“

יכול היה הציר הישראלי **ראובן ראובן** להתאפק. כאשר התמור הקהל, ניגש ראובן אל התמונה, הפך אותה כדי לראות מה נמצא בבב העיורים... באותה הודמנות העיר המ' **אויגן קולב**: „רצוי שתציבו משמר מיוחד על התמונה.“ השיב קולב: „תמונות טובות לא גונבים.“

מתנה מידית

נשאוי של המחובלן **יגאל מוסיונזון** לבת מיליונר אמריקאי, שזכו לכמה שורות בשבועון טיים האמריקאי, לא הביאו אותו אל המנוחה והנהלת יידינתו האמריקאית, עמה חזר לארץ מארצות-הברית, לא סלחה לו על כי החליף אותה לפתע בחברתה העשירה יותר. הידידה, שנתנה ליגאל מכונית במתנה ויחד עמו רכשה דירה משותפת ב' רחוב יתקאל 22 בתל-אביב, תובעת עתה את מתנותיה בחזרה. אולם יגאל, שאינו חתן בענייני כספים, טען כי גם המכונית וגם הדירה רשומים על שמו... קהל צופי התיאטרון ברחובות הוכיח בשבוע החולף, כי הוא חרד לקרואת השפה העברית. כאשר הציגה שם הבימה את הבימה, והשחקנים הגיעו לקטע בו מכתוב בעל המרומה **רפאל קלצ'קין** את מכתב האולימפיסטים לאשתו **מרים זוהר**, פרץ הקהל בקריאות של אי שביעות רצון. התברר כי בעוד שקלצ'קין מכתוב את המכתב בעברית, כתבה מרים זוהר את המכתב משמאל לימין, בלועזית... במאי התיאטרון הקאמרי **גרשון פלוטקין** ונגה לחלקת הפגנים של ועדת העשור **יעקב אגמון** נראו השבוע, כשהם מודדים במשך שעה ארוכה את מגרש התניה שליד היכד התרבות. הם ניסו לחשב כמה אנשים יוכל המגרש להכיל. אחרי שמדדו כמה מגרשים אחרים, בהם יוצבו במות ה' ביודור בחגיגות העשור, העלו בחישוביהם כי 350 אלף איש יוכלו להצטופף ליד הבמות... דו־שיח חריף התנהל השבוע בין הסופר **יורם מטמור** ורביטון **שאול** (עופר) **ביבר**, כובן דוע, אחרי שביבר פנה אל מטמור בשאלה: „עד מתי תמשיך להיות סטאטיסט בתיאטרון? השיב לו מטמור: „להיות סטאטיסט בתיאטרון זה כלום, אבל להסתדר בתור סטאטיסט בצבא זה לא כל אחד יכול לעשות... הרקונות **כרמלה גולדברג** חתמה על חוזה הופעות במלון חמורה. הופעת הבכורה שלה עמדה להיערך בערב פורים, אולם בדיוק לפני הופעתה חלתה כרמלה. למרות חומה הגבוהה הופיעה הרקונות במחול חדש בשם הרגס בזוג, אותו רקדה בחום כה גבוה שכל הג' שים הנוכחות באר נאלצו למשוך לבעליהן בשרחלים. מספר תיירים שנוכחו במקום הג' דיוו את כרמלה בתואר „החתיכה של המורח התיכון... בתחרות הכדורגל שהתקיימה השבוע בני שחקני הבימה לעובדי מעריב, ניצחו אנשי מעריב בתוצאה 6:0. אולם שחקני הבימה דרשו לבטל את המשחק, מאחר שנבחרת מעריב הורכבה כולה מפועלי דפוס ושליחים, ורק שני כתבים השתתפו בה. כוכבי המפגש היו **רפאל קלצ'קין** ו**שמור דן פגל**, שחקני הבימה... הפומנאי **דן אלמגור** טרגם לאנגלית את הפומגים שכתב להצגת טמבטיון, זמן יש לו מש' קפיים, ותלמידי החוג לאנגלית של האוני' בריטיה בירושלים הציגו אותם בפורים. לא כל כך משעשעת היתה תשובתו של מרצה האוניברסיטה, אשר דן אלמגור התנצל בפניו כי שכת להכין את שיעורו: „אבל את הפז' מן האקטואלי של השבוע אתה לא שוכת, מה?“

רעים

אל הנסא

אמיר סיף-אליסלאם מוחמד אל-באדר, יורש העצר של תימן, כרך את ידו בידי גמאל עבד אל-נאצר, והודיע בחיך לתונאים: „באתי להסדיר את הצטרפותה של תימן לרפובליקה הערבית המאוחדת.“ זה היה בקהיר, לפני פחות מחודש. ה' שבוע שוב כרכו המצרי והתימני את ידיהם. חייכו אל המצלמות של עתונאי דמשק. הצטרפותה הרשמית של תימן לרע"ם היתה עובדה מוגמרת.

במבט שטחי נראה האיחוד החדש כצעד של התרברבות הפגנתית, חסר משמעות מדי ניה ממשית: האיחוד נעשה על בסיס פז' רטיבי, כשתימן שומרת על משטרה המלוכני ועל מוסדותיה הממשלתיים הנפרדים; אין קשר ישיר בין הממלכה המלוכנית המפגרת לבין חלקיה השונים של הרפובליקה של חוסי הים התיכון; רמת החיים והתרבות שונה לחלוטין בין תימן ורע"ם; אין כל השלמה בין כלכלת שלוש המדינות.

אולם צעד זה היה בכל זאת בעל חשיבות מכרעת לגבי קביעת דמותו של המרחב. כי לרודן המצרי, השואף לאחד תחתי את העולם הערבי כולו, חשוב הרבה יותר בשלב זה לחלוש על תימן מאשר על ירדן או הלבנון.

הצלחתו החדשה של עבד אל-נאצר הדליקה בחצי תימן בירות במערב ובמרחב אור אדום שאיתו את מקור שאיפתו: הנסא ה' ערבי. כיום שולט עבד אל-נאצר על העורקים העיקריים שורכם זורם נספ-החיים לאירופה. הופעת מצרים בתימן, פתחה בפני קהיר את הדרך להתמודדות ישירה עם ההשפעה הבריטית והאמריקאית, ולהשתלטות על מקר רות הנסא עצמו.

אם יצליח לעשות זאת, יוכל גמאל עבד אל-נאצר להגשים את חלומה המוצהר: הקמת מעצמה ערבית, בעלת משקל עולמי אירי, שתעמוד בראש עמי אפריקה וקדמת-אסיה.

סעודיה

כלי מסכות

לא היה זה מקרה, כי בדיוק בשבוע שבו הצטרפה תימן לרפובליקה הערבית המאוחדת (ראה לעיל), התקלקלו היחסים בין רע"ם לבין סעודיה.

בשידור דרמטי דמשק, הודיע גמאל עבד אל-נאצר, כי המלך סעוד ניסה לממן הסיכה צבאית סורית, שמטרתה לבטל את האיחוד הסורי-מצרי ולרצוח את עבד אל-נאצר עצמו. לשם כך, גילה הנשיא, שלם חתנו של סעוד מקדמה של 1.9 מיליון לירות לעבד אל-חמיד סראג, ראש המודיעין הסורי.

היתה זאת האשמה חמורה ומדהימה. ה' מלך סעוד הכחיש מיד כי היה לו כל חלק בקשר, ציחה בכעס על המשלחת הצבאית והשגריר המצרי, לעזוב את סעודיה. „עכשיו הם ניגשים לתכלית“, סיכם דיפלומט מערבי „המאבק על הנפט התחיל וגמאל עבד אל-נאצר הסיר את המסכה מעל פניו.“

קרש קפיצה מאז עלתה קבוצת ה' קצינים לשלטון במצרים, חלק גמאל עבד אל-נאצר כבוד גלוי ושופע למלך הערבי, שומר המקומות הקדושים של האיסלאם. גם כאשר היה ברור כי האינטרסים של עבד אל-נאצר האנטי-מצרי מנגודים לאלה של סעוד, שו' תפם של אילי הנפט האמריקאים. המשיכו השניים להתחבק ולהתנשק בכל הדומנות.

בהיערכות החושה, שבאה עם הקמת רע"ם והאיחוד האמיתי, הקפיד סעוד על גיטי ראליות, למרות שתופת האינטרסים שלו עם הפרדציה הפרו-מצרית, כי הוא חשש מפני איבתו הגלויה של שליט קהיר, שהצליח להצית את להבת הלאומנות גם במשעולי המדבר הסעודי.

חזירת המצרים לתימן לא תגרום רק להגברת המערכה התימנית נגד השלטון ה' בריטי בערן. בעיני הסעודים היא תיראה גם כפלישה לתחום השפעתם, כי מאז כבשה סעודיה חלק מתימן (ראה מסגרת) ואילצה את האימאם לחתום על הסכם גבולות, היה ברור כי צעקא התימנית היא בת-יחסות של ריאוד הסעודית.

בלבבות כמה שייכים זקנים העתורר ה' חשש כי תימן תדרוש בחזרה את השטחים הכבושים בידי סעודיה. אך הסכנה האמיתית לשלטון המלך סעוד היתה אחרת: שתימן תשמש רק קרש-קפיצה לרודן המצרי, במסע השתלטותו על אוצרות הנפט של חצי האי.

• אוי בהשתתפותו הפעילה של חצבא המצרי, כי בהתאם לחסכם האיחוד הפדרטיבי, יאוחזו צבאות תימן ורע"ם.

פסוקי השבוע

● **ראש עיריית פתח-תקוה פנחס רשיש**: „כשצץ בפתח-תקוה עתונאי חדש אני בוחנו בצורה מיוחדת, מזמינו לארוחת-צהרים ועומד על פידת תיאכוננו לאכילה. אם תיאכוננו בריא וחזק, סימן שכתיבתו בריאה וחזקה.“

● **שחקן הבימה מאיר מרגלית**, בויכוח שהתנהל על מטוס הנשק, בשעת חזרה להצגת חזיונה של סימון מאסאר: „כששואלים יהודי מה דעתו על יהודים, הוא אומר: יהודי זה גנב, שרדד וסרסור. אבל כששואלים אותו מה דעתו על העם היהודי, יהודי הוא: אנהו העם התרבותי ביותר בין העמים.“

● **זורק הרימוזן בכנסת משה רואק**, בתגובה על הרשימה שהופיעה אודותיו בחנוטס הוח: „החנוטס הוח עשה לי עול. הם מירסמו תמונה שלי בצד שוטר עם שפם, שילדו אני נראה כאידיוט.“

● **מאמר ראשי ב"דבר"**, על ההבדלים בין העלאות המיסים של עיריית חיפה ועיריית תל-אביב: „בחיפה מכהנת העלאות המיסים למימון פעולות חשובות... בתל-אביב מוקדש הכסף למתן שילומים לסיעות השותפות בשלטון.“

● **ניל מקאלרוי**, שר ההגנה של ארצות-הברית: „בתקופת החלל יוכלו האנשים להקיף את כדור הארץ בשעתיים — שעה אחת טיסה ושעה נוספת כדי להגיע לשהה התעופה.“

● **הצייר פאבלו פיקאסו**, על הנשים: „אשה היא אדם שיצר למראה עכבר, אולם יחיך זואב.“

● **הסופר יורם מטמור**, בתגובה על רשימת בקורת של עתונאי על מחזהו: „הוא כתוב את השמצותיו בכסיות, כדי לא להשאיר עליהם טביעת אצבעות.“

● **החרון רידי מנוסי**, כשהציעו לו להשתתף במפעל חסכון פרט: „חסכון הוא דבר חיובי מאוד. מי יודע? אולי פעם הכסף עוד יהיה שהה משהו.“